

Sonet

Bratři Ebenové

Co mohu dělat já, váš rab, než zas a zas
čekat zde na chvíle, na dny, kdy něco chcete?
Já nemám, komu bych věnoval vzácný čas,
komu bych posloužil, než vy mi přikážete.
Já nesmím vyčítat těm věčným hodinám,
kdy pro vás nespouštím pohledy z ciferníku;
nemyslím na hořkost toho, jak budu sám,
až dáte sbohem zas mně, svému služebníku.
Nesmím se žárlivě zabývat v duchu tím,
co asi děláte, kudy se procházíte;
já, smutný otrok, jen čekám a nemyslím
na nic než na štěstí těch, s nimiž právě dlíte.
Kdybyste učinil cokoliv podle svého,
láska, ten věrný bloud,
v tom nenajde nic zlého.